

Jiří Soral

Až do nedávné doby byla Senja pro mě neznámým pojmem. Jméno jako ze severské mytologie označuje druhý největší ostrov Norska.

Norské „Maledivy“
v Bergsfjordu

Norsko

Senja:

trekování v Arktidě

Daleko za polárním kruhem leží divoké srdce norské Arktidy. Mořské fjordy se tady hluboce zařezávají mezi několikasetmetrové skalní štíty s ostře rozeklanými vrcholy a spoluvytvářejí neuvěřitelnou, fantastní scenerii. V období arktického léta, kdy slunce nezapadá vůbec nebo jen na pár hodin, se tu člověk může nekonečně dlouho sám toulat a kochat touto pohádkovou krajinou.

Text a foto: **Jiří Soral**

Naše cesta na Senju vede přes Tromsø, hlavní město a východní bod do severního Norska. Je s podivem, jak snadné, rychlé a pohodlné je v dnešní době dostat se ze středu Evropy uprostřed párného léta do polárních oblastí. Po pěti hodinách letu s přestupem v Oslu vystupujeme na malém letišti v Tromsø do osmistupňové polární zimy. Počasí nám moc nepřeje, prší a fouká studený vítr, který pocitově okolní teplotu ještě snižuje. To nám ale nebrání přiblížit se pár vrstev oblečení a prozkoumat tuto metropoli norského severu před samotnou cestou na Senju.

Na startu slavných expedic

Tromsø má zásadní význam v historii i současnosti průzkumu a objevování Arktidy. Odsud startovaly slavné expedice velkých polárních badatelů, Nansena i Amundseny. Navštívíme tady polární muzeum, kde jsou zajímavé expozice s předměty z dob polárních výzkumů, artefakty z Nansenových i Amundsenových expedic a kartografické sbírky map z dob mapování arktických oblastí. Dalším unikátním místem k návštěvě je Polaria – mořská akvária, která ukazují a odhalují život v arktických mořích.

Centrum Tromsø tvoří několik ulic s typickými dřevěnými norskými domy z 19. a první poloviny 20. století, pečlivě zrestaurovanými. Ve většině z nich jsou dnes obchody a veřejné instituce, domky ale stále vyzařují atmosféru starých časů. Touláme se uličkami a za chvíli máme pocit, že město důvěrně známe a neztratíme se v něm. V samém centru města se nachází náměstí Roalda

Vrchol Husfjelletu s výhledem na Ďáblovy zuby, Ersfjorden a Steinfjorden

Amundsena, jehož socha odsud shlíží na přístav, fjord a okolní hory. A hned vedle stojí jedna z dominant města: Tromsø domkirke, unikátní katedrála, celá ze dřeva.

Když se navečer zlepší počasí a vysvitne sluníčko, míříme lanovkou na nedaleký vrchol hory Fjellheisen, tyčící se nad městem. Je odtud fantastický panoramatický výhled na Tromsø, rozkládající se na šesti ostrovech lemovaných fjordy a horami. Nahoře strávíme celý dlouhý večer. Užíváme si venkovní vyhlídky a také restauraci s kavárnou. Před našimi zraky se odehrává barevné přírodní divadlo. Dole se rozprostírá město, jednotlivé ostrovy jsou propojené mosty, za horami pomalu zapadá slunce. Poté, co se schová za obzor, podsvítí po nebi plující mraky. Krajina se začíná šerit a ve městě se rozsvěcují první světla. Působivé představení končí chvíli před půlnocí, kdy nám odjíždí poslední kabina dolů.

Senja

Při pohledu na mapu připomíná severní část ostrova Senja levou ruku s jednotlivými prsty, hornatými výběžky vystupujícími z pevniny na západ do Norského moře. Mezi tyto výběžky ústí četné fjordy, typické pro krajiny v této části Arktidy.

V Tromsø si půjčujeme auto a míříme na nejspodnější z pěti prstů, do oblasti Bergsfjorden k městečku Skalands. Zde máme pronajatou chatu, naši základnu pro výpravy a treky po celou dobu cestování na Senji. Z Tromsø je to asi 250 kilometrů. Cesta nám zabere téměř čtyři hodiny, v Norsku se jezdí omezenou rychlostí 70–80 km/h, zejména kvůli divokým zvířatům. Značky se symbolem losa nás provázejí každých pár kilometrů trasy a udržují mě za volantem v neustálé pozornosti.

Jen co opustíme Tromsø, míhají se kolem nás úžasné přírodní scenerie. Lesy, fjordy, hory, vodopády. Po třech hodinách

Dřevěná katedrála Tromsø domkirke

Hamn I Senja

přijíždíme do Finsnes, posledního města před Senjou. Pro jistotu ještě dokupujeme potraviny. Těsně za městem přejíždíme most přes fjord a jsme na Senji. Jednotlivé fjordy jsou propojené tunely. Kousek před Skalands, kdy už se blížíme k naší základně, projíždíme jedním takovým dvoukilometrovým tunelem, za nímž je cedule „Bergsbotn“. Je to nádherná vyhlídka na obci Bergsfjord, rozeklané štíty hor a městečko Skalands na jejich úpatí. Takové stylové entrées. Tohle je ta pravá Senja, proto jsme tady.

Výhled na Ďáblovy zuby

Z oken a terasy naší chaty krásně přehlédneme celý Bergsfjord až na protější stranu lemovanou divokými horami. Už se těšíme, až vyrazíme na průzkum okolí. Beru fototechniku, dron

a jedeme asi 25km do vesničky Hamn. Je to pitoreskní svět barevných domků, sloužících většinou k ubytování cestovatelů a turistů, rozestých na malých ostrůvcích. Většina z nich má výhledy na moře a z druhé strany se za nimi vypínají obrovské masivy hor a skal. Malebnost a poloha tohoto místa vynikají obzvláště z výšky. Létám s dronem a fotografie vypadají neskuptečně. Mám obavy, abych tady majitelům domků nevadil, ale za celou dobu mi nikdo nepřichází vynadat. Když pak dávám fotky na Instagram, chodí mi od nich lajky a pochvalné komentáře. Hladina Bergsfjordu je posetá desítkami barevných ostrůvků. Kolem nich se vytvářejí zelenomodré laguny, a nebýt to v Arktidě, mám pocit, že jsem na Maledivách nebo v Karibiku.

Další nádherné místo objevujeme „o fjord vedle“. Z naší vesničky Skalands je to deset minut jízdy autem na Tugeneset,

Ďáblovy zuby

Náměstí Roalda Amundsena v Tromsø

pobřežní skály s vyhlídkou na Ďáblovy zuby, rozeklané skalisko skutečně připomínající obří čelist. Auto odstavujeme na malém parkovišti, přístup na pobřežní skaliska je upravený s dřevěnou plošinou a schůdkami. Výhledy západním směrem vybízejí k večernímu posezení a relaxování s úchvatnou kulisou moře, hor a zapadajícího slunce. Za dobu našeho pobytu na Senji navštívíme toto místo několikrát a zažijeme tady jak skutečně kouzelný, teplý, barevný, dlouhý večer, tak rozbouřené temné moře a silný víchr. Můžeme si vybrat, co se nám líbí víc.

Arktické trekování

Po několika dnech nám počasí na Senji nastavuje svoji přívětivou tvář. Přichází arktické léto. Bezvětří, sluníčko a teploty přesahující přes den dvacet stupňů. Ideální doba na to, podniknout nějaké výšlapy. Senja je ráj trekařů. Trasy jsou většinou poměrně krátké, jen několik kilometrů, převýšení je obvykle brutální. Chodí se na skály na vyhlídky tyčící se několik stovek metrů přímo nad jednotlivými fjordy. Výhodou je, že v létě (jsme tu v srpnu) je tady dlouho světlo a i po západu slunce se krajina pouze zešeří, ale nikdy není úplná tma. Takže pokud člověk nekempuje v horách, vždycky se může bezpečně a za světla vrátit zpět.

Segla

Volba první trasy je jasná. Chceme vidět Seglu – nejkrásnější místo a ikonu Senje. Leží v horském hřebenu výběžku mezi Ørnfjorden a Mefjorden. Jedeme autem do vesničky Fjordgård, kde parkujeme na velkém parkovišti u místní školy. Je kolem páté odpoledne, ale to je v pohodě, chceme si nahoře užít krásné večerní slunce. Vyrážíme po cedulkách „Segla trail“, v první

chvíli jsme trochu zmatení, vzápětí si ale uvědomujeme, že nechceme jít na vrchol ikonické Segly, ale na vedlejší vrch Hesten, přesněji na sedlo mezi Seglou a Hestemem. Je tam hrana hřebene, za kterou spadají útesy kolmo do pětisetmetrové hloubky přímo do moře. A je odtud nejlepší výhled na Seglu.

Trek je dlouhý 2,5 kilometru nahoru, totéž dolů. Cesta nahoru trvá necelé dvě hodiny. Převýšení 500 metrů na 2,5 kilometru, to je dvacet procent. Stezka vede vrbičkami téměř kolmo vzhůru. Postupně se nám odkrývají výhledy na Fjordgård, obklopený horami Breidtinden, Barden, Grytetippen a Keipen. Pod nimi modrá voda Ørnfjordu. Kolmo nad námi ční „plachta“ Segly. Postupujeme pomalu. Kocháme se. Po půldruhé hodině docházíme do sedla pod Hesten.

Dívám se z dálky přes hranu, blíž se neodvážím, točí se mi hlava. A je to absolutní pecka! Konečně pochopím, co znamená výraz dechberoucí. Takové výhledy, a ještě po takovém výstupu mě ohromí a doslova mi vezmou dech. Segla teď skutečně vypadá jako plachta (*segla* v norštině znamená plachta) a pod námi se otvírají výhledy z jedné strany na Ørnfjord s typickým ostrůvkem a vesničkou Husøy na něm a z druhé strany Mefjord, lemovaný řetězem horských štítů. Sedám si na kámen v bezpečí asi dvacet metrů od hrany, startuji dron. Fotím a točím skoro hodinu. Nejkrásnější scenerie, jaké jsem kdy viděl. Klepou se mi ruce, dronařský adrenalin. Nevnímám ani, že se ochladilo a začalo foukat. Je to nepopsatelně krásné.

Cestou zpět přelézáme vrchol Hestenu a pak vyšlapanou stezkou prudce dolů. Je to místy trochu exponované, občas kameny, občas kluzké bahno. Naskýtají se nám nové a nové výhledy. Okolo deváté večer přicházíme zpět k autu. Jsme plni dojmů, bylo to úžasné divadlo, krásný trek a den. Seglu prostě stojí za to

Segla s vesničkou Fjordgård

Ørnfjorden s vesničkou Husøy na ostrově

Segla a Hesten

Vesnička Husøy s horami Grytetippen a Keipen

vidět a musím to každému, kdo navštíví Senju, doporučit, i když je to dnes už trochu „provažené“ místo.

Husfjellet

Nad naší základnou ve Skalandu se vypíná hornatý hřeben, jehož dominantou je vrchol Husfjellet, vysoký 632 metrů. Z vršku hřebenu se otevírají nádherné výhledy na Bergsfjord na jedné straně a Steinfjord a Ersfjord zakončený známými Ďáblými zuby na straně druhé. Pokračuje arktické léto, je dvacet stupňů, sluníčko. Vyrážíme jen v šortkách a krátkých rukávech. Ve Skalandu je malý supermarket, nakupujeme s sebou pití a jídlo a hned vedle u místního kostela nacházíme označenou trasu na Husfjellet. Trek má čtyři kilometry nahoru a čtyři kilometry dolů s převýšením 625 metrů, takže v průměru kolem 15 procent. Není to taková idyla jako na Segle. Jsme moc namlsaní. Stezka vede lesem, vrbičkami, se stoupající výškou stromů a vegetace ubývá. Terén je hodně podmáčený a místy bahnitý. Někdy dá dost práce najít pevnou cestu. Do toho nás obtěžují hejna mušek a komárů.

V půlce trasy je vyhlídka Sommardalen (327 m n. m.), kde už jsou nádherné, stromy nerušené výhledy na Bergsfjord. Vidíme znovu stovky malých ostrůvků, na protější straně hornatý hřeben uzavírající fjord a na jeho konci na ostrůvcích barevné domky vesničky Hamn. Nad námi se tyčí vrchol Husfjelletu, vzdálený necelé dva kilometry. Cestou k němu nás čeká asi nejhorší úsek trasy, podmáčená louka. Na stezku jsou položeny dřevěné podláčky a desky, a když na ně stoupnu, ponořím se částečně do vody. Ale naštěstí nás udrží. Nakonec tento úsek dáváme bez úhony, ale rozhodujeme se cestou zpět jít jinou stezkou.

Zvlněná silnice na Senji

Písečná kosa Ersfjordstranda byla příjemným místem k pikniku a rozjímání. Voda ale měla 10 stupňů.

Zbývá kolmý výšlap na vrchol Husfjelletu. Na jeho konci znovu docházíme k hraně hřebenu, za níž je kolmá stěna spadající 500 metrů hluboko do Steinfjordu a nádherné výhledy na Ďáblvy zuby, Steinfjord a Ersfjord. Podél hrany stoupáme ještě pár desítek metrů k vrcholu Husfjelletu. Záměrně se držíme několik metrů dál od hrany a ani na úplný vrchol Husfjelletu nejdeme, nemám na to žaludek. Je to hrana hřebenu a špička drolící se skály se stěny strmě spadajícími stovky metrů kolmo dolů. Výhledy jsou nicméně opět majestátní. Na jižní straně Bergsfjorden, na severní Steinfjorden a Ersfjorden s Ďáblými zuby, před námi a za námi rozeklané štíty skal. Obrazy ze severské mytologie. Opět startuji dron a z výšky dostává celá scenerie ještě novou perspektivu. Několik malých lidiček na obrovském horském hřebeni dotváří měřítko rozlehlosti celé krajiny kolem.

Cestou zpět jdeme podél hrany hřebenu Husfjelletu na sousední vrchol. Celou dobu máme po levé straně pod sebou výhled na Steinfjorden a Ersfjorden. Jdeme znovu záměrně dál od hrany, chybný krok nebo podklouznutí by mohly být fatální. Ze sousedního vrcholu sestupujeme prudce dolů k Sommardalenu. Vyhne se tak podmáčené louce. Přímo pod námi teď máme nádherné výhledy na celý Bergsfjorden. Je těžké se ne dívat a soustředit na sestup. Jsme těmi krásnými obrazy a zážitky zcela

naplněni. Dolů ke kostelu přicházíme krátce přes osmou večer, což je ideální čas na to, si ještě těsně před zavíračkou koupit v supermarketu vítězné pivo a vychutnat si ho při večerním slunci.

Relax na arktických plážích

Je to s podivem, ale i v Arktidě jsou možnosti, jak si odpočinout na plážích s koupáním v moři. Pravda, není to sice obvyklé plážování jako v resortech s all inclusive, ale pro každého s jen troškou dobrodružství v srdci to má své kouzlo.

Po náročném trekování zvolňujeme tempo a dopřáváme si volný čas. Čtvrt hodiny autem od naší základny se nachází pláž Ersfjordstranda, písečná „kosa“ na konci stejnojmenného fjordu. U pláže je malé parkoviště pro auta i karavany a designově zajímavé ztvárněné toalety se sprchou. Pro ty, kdo nechtějí ležet na pláži, je tu několik posezení se stolkami a lavicemi. Počasí není úplně na koupání, zkusíme ale vodu po nohy, odhadem může mít Norské moře dnes tak pod deset stupňů. Minimum lidí a všeobjímající klid nás vyzývají k posezení a malému pikniku. Střídavě pročítáme knížky a koukáme na mořské vlny v Ersfjordu, na jehož pravém konci se tyčí známé Ďáblvy zuby. Šumění vln narušuje jen křik ptáků, jinak nic. A to je přesně to, po čem toužíme.

Když se k večeru vracíme na základnu ve Skalandu, vylézá zpod mraků slunce a zalévá krajinu zlatavým světlem. Je to pro nás impulz. Necháváme auto u chaty a jdeme asi dva kilometry na pláž Bovær s výhledem na západ. Další den opustíme Senju a tohle bude krásné zakončení našeho arktického cestování. Na pláži opět nikdo není, a tak máme magický moment, obklopeni horami, kdy slunce zapadá za horizont Norského moře, jen sami pro sebe. ■

Inzerce 365268/26

Tromsø: brána do norské Arktidy